

ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ

Madjiguene Cisse, former Sans-Papier-Movement in Paris, Dakar|**Étienne Balibar**, Philosopher, Paris|**Elfriede Jelinek**, Author & Nobel Literature Prize Winner, Vienna|**Mohanad Jammo**, Physician & Survivor of 11.10.13-Shipwreck, Aleppo/Bad Bergzabern|**Fabrizio Gatti**, Journalist, Rome|**Imed Soltani**, La Terre pour Tous, Tunis|**José Palazon**, Pro.De.In, Melilla|**Mikel Araguas**, Andalusia Acoge|**Conseil des Migrants Subsahariens** au Maroc|**Petja Dimitrova**, Artist, Academy of Fine Arts Vienna|**Antonio Negri**, Philosopher, Paris|**Nina Kusturica**, Filmmaker, Vienna|**Network of Social Support to Refugees and Migrants**, Athens|**Gabriele del Grande**, Journalist, Milano|**Jesuit Refugee Service** Schweiz|**Stiftung:do**, Hamburg|**Ousmane Diarra**, AME, Bamako|**Stefan Schmidt**, Captain of Cap Anamur 2004, Refugee-Commissioner of Schleswig-Holstein, Lübeck|**FTDES**, Tunis|**ODS**, Sevilla|**Karl Kopp**, Director of European Affairs PRO ASYL and ECRE, Frankfurt|**Amadou Mbou**, AMDH, Nouakchott|**Fulvio Vassallo Paleologo**, L'Altro Diritto, Sicilia|**Elias Bierdel**, 2002-2004 Leiter der Cap Anamur, Austria|**Martin Glasenapp**, Medico International, Frankfurt|**Zinahad Patrice Boukar**, A.R.A.C.E.M, Bamako|**KEERFA** – Movement Against Racism & Fascist Threat, Athens|**ATMF**, France|**ARCI**, Italy|**Ferenc Kőszeg**, Honorary Chairman of the Hungarian Helsinki-Committee, Budapest|**Borderline Sicilia Onlus**|**Sandro Mezzadra**, Border and Migration Researcher, Bologna|**Osaren Igbinoba**, The Voice Refugee Forum, Jena|**Solidarité sans Frontières**, Switzerland|**Village for all together**, Mytilini|**Association Les voix libres**, Strasbourg|**Article 13**, Tunis|**Daniel Moundzogo**, ARSF (Association des Réfugiés Sans Frontières), Douala|**Ilias Panchard**, Co-Präsident Junge Grüne Schweiz, Lausanne|**All Included**, Amsterdam|**MigSzol** – Migrant Solidarity Group of Hungary|**Humanistische Union**, Germany|**Barbed Wire Britain**|**Orcun Ulusoy**, Researcher, The Hague|**Maria Bacchi**, Comitato Scientifico Fondazione Langer, Bolzano & Associazione Mantova Solidale|**Chabaka**, Tangerang|**Antiracist Initiative of Thessaloniki**|**Gergishu Yohannes**, Initiative gegen Tod im Mittelmeer 2009 e.V. Bonn|**Karl Heinz Roth**, Social Historian & Physician, Hamburg ...

(25.9.2014)

www.watchthemed.net

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

Welcome to Europe | Afrique Europe Interact | borderline-europe | Noborder Morocco | Forschungsgesellschaft Flucht und Migration | Voix des Migrants

INFO@WATCHTHEMED.NET | WWW.WATCHTHEMED.NET

SPENDENKONTO WATCH THE MED

Forschungsgesellschaft Flucht und Migration

Sparkasse der Stadt Berlin | **Konto Nr** 61 00 24 264 |

BLZ 100 500 00 | **Stichwort** Watch the Med

IBAN DE68 1005 0000 0610 0242 64 | **BIC** BELADEVB33XXX

ΚΑΛΕΣΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ “WATCH THE MED ALARM PHONE” ΓΙΑ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΤΑΞΙΔΕΥΟΥΝ ΔΙΑ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

11 Οκτωβρίου 2013: Πρόσφυγες που η βάρκα στην οποία επέβαιναν βούλιαζε, καλούσαν και ξανακαλούσαν την Ιταλική ακτοφυλακή, μέσω δορυφορικού τηλεφώνου για διάσωση, όμως το SOS σήμα τους αγνοούνταν. Η βάρκα μετέφερε πάνω από 400 άτομα και είχε πυροβοληθεί νωρίτερα τη νύχτα από ένα Λιβυκό σκάφος. Παρ' όλο που οι Ιταλικές και αργότερα οι Μαλτέζικες αρχές είχαν ειδοποιηθεί για το περιστατικό και για τον κίνδυνο των επιβατών, οι σωστικές δυνάμεις καθυστέρησαν για ώρες και το σωστικό σκάφος έφτασε μία ώρα αφού η βάρκα είχε βουλιάξει. Πάνω από 200 άνθρωποι πνίγηκαν και μόνο 212 διασώθηκαν. Τι θα συνέβαινε αν οι άνθρωποι που ήταν στη βάρκα μπορούσαν να καλέσουν και μια δεύτερη, ανεξάρτητη γραμμή έκτακτης ανάγκης όπου μια ομάδα πολιτών – εθελοντών μπορούσε να εγείρει συναγερμό και να πιέσει άμεσα τις αρχές για διάσωση;

Ένα χρόνο μετά την τραγωδία στην Lampedusa στις 3 Οκτωβρίου και μετά το περιστατικό που αναφέρθηκε παραπάνω, η κατάσταση παραμένει το ίδιο δραματική. Παρόλο που η Ιταλική στρατιωτική επιχείρηση «mare nostrum» οδήγησε στη διάσωση 100.000 προσφύγων και μεταναστών στη κεντρική Μεσόγειο τους τελευταίους 11 μήνες, πάνω από 1300 άνθρωποι έχουν πέσει θύματα του συνοριακού καθεστώτος. Στις αρχές του 2014 γίναμε μάρτυρες ακόμα περισσότερων θανάτων στα εξωτερικά σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης: Στις 20 Ιανουαρίου, 12 πρόσφυγες έχασαν τη ζωή τους όταν η βάρκα στην οποία επέβαιναν βούλιαξε καθώς τραβιόταν δεμένη με σχοινί πίσω από σκάφος της ελληνικής ακτοφυλακής που έπλεε με μεγάλη ταχύτητα με σκοπό την επαναπροώθηση τους πίσω στα Τουρκικά παράλια. Στις 6 Φεβρουαρίου, Ισπανοί συνοριοφύλακες έριχναν με πλαστικές σφαίρες εναντίον προσφύγων που κολυμπούσαν προς την ακτή της Θέουτα με αποτέλεσμα να σκοτωθούν 14 άτομα.

Τα παραπάνω περιστατικά δεν είναι τα μόνα, αλλά τα πιο γνωστά ανάμεσα σε άλλα παρόμοια που διαπράττονται στη Μεσόγειο εναντίων μεταναστών. Αραγε θα συνέβαιναν αυτοί οι θάνατοι αν η κοινωνία και οι πολίτες ενημερώνονταν εγκαίρως και ασκούσαν πίεση και επιρροή πριν να συμβούν αυτά και όχι εκ των υστέρων; Δε γίνεται άλλο να παραμένουμε άπραγοι όσο αυτές οι τραγωδίες επαναλαμβάνονται και θέλουμε να κάνουμε κάτι περισσότερο από το να καταδικάζουμε τα περιστατικά αφού αυτά έχουν συμβεί. Πιστεύουμε ότι ένα εναλλακτικό δίκτυο προειδοποίησης κινδύνου και σήμανσης συναγερμού στη Μεσόγειο Θάλασσα, συγκροτημένο από πολίτες, μπορεί να κάνει τη διαφορά.

Δεν διαθέτουμε κάποια ομάδα διάσωσης, ούτε και μπορούμε να προσφέρουμε άμεση προστασία. Αντιλαμβανόμαστε τις αδυναμίες και τις περιορισμένες δυνατότητες που μπορεί να ενέχει αυτό το εγχείρημα, αλλά θεωρούμε πολύ σημαντικό να μπορούμε να σημάνουμε εγκαίρως συναγερμό σε περίπτωση που πρόσφυγες και μετανάστες κινδυνεύουν στη θάλασσα. Θέλουμε να καταγράψουμε σε πραγματικό χρόνο και να γνωστοποιούμε επιχειρήσεις παράνομης επαναπροώθησης (push backs) και παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Θέλουμε μέσω της επαγρύπνησης των πολιτών και μέσω πολιτικής πίεσης να προλαμβάνουμε αδικίες που συμβαίνουν καθημερινά στα εξωτερικά σύνορα της ΕΕ.

Ξέρουμε ότι τέτοιου είδους πίεση μπορεί να είναι αποτελεσματική καθώς έχει εξασκηθεί εδώ και χρόνια από μεμονωμένα άτομα τα οποία διαμέσου των οικογενειών προσφύγων και μεταναστών έχουν δεχθεί τηλεφωνήματα εκτάκτου ανάγκης και έχουν με τη σειρά τους ειδοποιήσει τις αρχές διασφαλίζοντας έτσι επιχειρήσεις διάσωσης στη θάλασσα. Θα θέλαμε να διευρύνουμε και να ενισχύσουμε τέτοια αλληλέγγυα δίκτυα, ενδυναμώνοντας τον πολιτικό ρόλο που μπορεί αυτά να παίξουν στην υπεράσπιση των δικαιωμάτων των μεταναστών και στην ελευθερία της μετακίνησης.

Γι αυτό το λόγο, σκοπεύουμε να καθιερώσουμε, σε συνεργασία με το πρόγραμμα παρακολούθησης Watch the Med, μια τηλεφωνική γραμμή έκτακτης ανάγκης εικοσιτετραώρου βάσεως, την οποία θα διαχειρίζονται ακτιβιστές υπεράσπισης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και από τις δύο πλευρές της Μεσογείου. Η γραμμή θα μπει σε ισχύ στις 10 Οκτωβρίου 2014 και θα μπορεί να απαντήσει κλήσεις σε διαφορετικές γλώσσες. Αφού διαμηνύσουμε στους ανθρώπους που βρίσκονται σε κίνδυνο στη θάλασσα να καλέσουν οι ίδιοι τις αρμόδιες αρχές, στη συνέχεια εμείς οι ίδιοι θα καλούμε αυτές ώστε να διασφαλίσουμε ότι θα γίνουν οι αναγκαίες επιχειρήσεις διάσωσης, γνωστοποιώντας τους παράλληλα ότι γνωρίζουμε το περιστατικό και ότι τους “παρακολουθούμε”. Σε περίπτωση που η ακτοφυλακή και το λιμενικό σώμα δεν ανταποκριθούν εγκαίρως θα χρησιμοποιήσουμε κάθε δυνατό μέσο πολιτικής και κοινωνικής πίεσης ώστε να πράξουν ως οφείλουν. Θα ειδοποιούμε τους καπετάνιους εμπορικών και άλλων πλοίων που πλέουν στην περιοχή αλλά και δημοσιογράφους από διεθνή μέσα. Θα ζητούμε την βοήθεια θρησκευτικών ποιμένων που δραστηριοποιούνται σε ανθρωπιστικά ζητήματα καθώς και τη βοήθεια άλλων υποστηρικτών με κύρος. Θα χρησιμοποιούμε το διαδίκτυο για έγκαιρη δημοσιοποίηση και καλέσματα σε απλούς πολίτες που θα θελαν να συμβάλουν δημιουργώντας κι άλλες μορφές παρέμβασης.

Οι περιπτώσεις όπως αυτές που αφήνουν τους ανθρώπους στις βάρκες να πεθάνουν (left to die boats) και οι λοιπές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα εξωτερικά σύνορα της Ευρώπης που γίνονται από την Ευρωπαϊκή υπηρεσία συνόρων Frontex και την ακτοφυλακή σε όλη την επικράτεια της Μεσογείου πρέπει να σταματήσουν άμεσα. Χρειάζεται ένα δίκτυο πολιτών και στις δύο πλευρές της Μεσογείου το οποίο να μπορεί να ασκήσει πολιτική πίεση υπερασπίζοντας τη ζωή και τα δικαιώματα των ανθρώπων που μεταναστεύουν δια θαλάσσης με βάρκες και θέλουμε να ήμαστε κομμάτι αυτού του δικτύου.

Ενός εναλλακτικού δικτύου σήμανσης συναγερμού που θα αποτελέσει ένα πρώτο βήμα για έναν Ευρωπαϊκό και Μεσογειακό χώρο που δεν θα χαρακτηρίζεται από ένα συνοριακό καθεστώς που οδηγεί στο θάνατο αλλά από ένα πνεύμα αλληλεγγύης και προστασίας του δικαιώματος για ελεύθερη μετακίνηση.